

21 Ιανουαρίου 2005

Ομιλία του Προέδρου ΤΕΕ κ. Γ. Αλαβάνου, ως εκπροσώπου των επιστημονικών φορέων της χώρας στην εναρκτήρια συνεδρίαση του ΕΣΥΠ

Εκπροσωπώντας τους επιστημονικούς φορείς της χώρας στην εναρκτήρια συνεδρίαση του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας (ΕΣΥΠ), ο Πρόεδρος του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας κ. **Γιάννης Αλαβάνος** τόνισε στην ομιλία του ότι «όλοι έχουν δικαίωμα στην απασχόληση, ταυτόχρονα και υποχρεώσεις. Για όλους πρέπει να οριστούν κανόνες, ρόλοι, ευθύνες», αναφερόμενος στο θέμα των επαγγελματικών δικαιωμάτων και ακαδημαϊκών ισοτιμιών, υπογραμμίζοντας ταυτοχρόνως ότι «η ποιοτική αναβάθμιση της παιδείας ανήκει στις μεγάλες προτεραιότητες ενός εθνικού διαλόγου».

Το ΕΣΥΠ συνεκλήθη σήμερα το πρωί σε πρώτη πανηγυρική συνεδρίαση στο Ζάππειο Μέγαρο, παρουσία του Πρωθυπουργού κ. **Κ. Καραμανλή**, του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. **Γ. Παπανδρέου**, του Προέδρου του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. **Α. Αλαβάνου**, της Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κας **Μ. Γιαννάκου** και του συνόλου των φορέων της εκπαίδευσης, ανοίγοντας την αυλαία του Εθνικού Διαλόγου για την Παιδεία, προκειμένου να δοθούν σύγχρονες και ολοκληρωμένες απαντήσεις στα θέματα της Παιδείας και των επαγγελματικών δικαιωμάτων, πράγμα που το ΤΕΕ σε συνεργασία με τους επιστημονικούς φορείς της χώρας έχει θέσει στην πρώτη γραμμή των πρωτοβουλιών και της δράσης του.

Ο πρόεδρος του ΤΕΕ κ. Γιάννης Αλαβάνος στην πρώτη συνεδρίαση του ΕΣΥΠ εκπροσώπησε τον Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών (ΔΣΑ), τον Πανελλήνιο Ιατρικό Σύλλογο (ΠΙΣ), το Οικονομικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΟΕΕ) και το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΓΕΩΤΕΕ).

Το πλήρες κείμενο της ομιλίας του κ Γιάννη Αλαβάνου, στη συνεδρίαση του ΕΣΥΠ είναι το ακόλουθο:

« Στο όνομα και για λογαριασμό του θεσμικά οργανωμένου επιστημονικού δυναμικού της χώρας θέλω να καταθέσω τις θέσεις μας

- για τη φύση και το περιεχόμενο ενός εθνικού διαλόγου για την παιδεία,
- για τα ιστορικά χαρακτηριστικά του εκπαιδευτικού συστήματος,
- για την ποιοτική αναβάθμιση όλων των βαθμίδων της παιδείας,
- για τον εκπαιδευτικό προγραμματισμό και
- για τα επαγγελματικά δικαιώματα ως ελάχιστη εγγύηση διασφάλισης βασικών κοινωφελών και δημόσιων αγαθών.

Από τη μεταπολίτευση και μετά συχνά έγινε αναφορά στην ανάγκη εθνικού διαλόγου για τα μεγάλα θέματα της παιδείας. Πάρθηκαν κιόλας κάποιες πρωτοβουλίες. Καμιά όμως δεν ολοκληρώθηκε. Ακόμη χειρότερα. Ούτε καν αναπτύχθηκε διάλογος. Εθνικός διάλογος σημαίνει συμμετοχή όλων των ζωντανών και ιστορικά υποστατών κοινωνικών δυνάμεων. Διαρκής διάλογος των πολιτικών δυνάμεων με την κοινωνία. Εθνικός διάλογος σημαίνει πλήρη και ολοκληρωμένη ατζέντα για όλα τα φλέγοντα ζητήματα της παιδείας. Χωρίς στεγανά. Ο εθνικός διάλογος δεν είναι προσχηματικός. Δεν προσφέρει άλλοθι για ειλημμένες αποφάσεις. Δεν περιορίζεται σε γενικά ευχολόγια που συντηρούν τριβές ή αντιπαραθέσεις ή αντίθετα οδηγούν σε εφησυχασμό. Είναι οργανωμένος. Αλλά δέχεται και συζητά εισηγήσεις από παντού. Προχωρά σε εξειδικεύσεις και στην αντιμετώπιση συγκεκριμένων ζητημάτων. Αλλά δεν τεμαχίζεται. Και μάλιστα από την αρχή. Εμείς προσερχόμαστε στον εθνικό διάλογο με θέσεις, με πλήρη γνώση και κατοχή της ιστορικής πείρας των προηγούμενων προτάσεων εθνικού διαλόγου. Προσερχόμαστε υποψιασμένοι άλλα όχι καχύποπτοι. Στο τέλος τέλος τον διεκδικούμε τον εθνικό διάλογο για την παιδεία.

Η παιδεία στον τόπο μας στη μεγαλύτερη περίοδο του ανεξάρτητου ελληνικού κράτους ήταν δημοκρατική και λαϊκή. Με αυτό εννοούμε δύο πράγματα. Το πρώτο: δεν ήταν ταξική δεν οδηγούσε σε ταξικές οξύνσεις, όπως συμβαίνει σε αρκετές άλλες χώρες. Ήταν προσβάσιμη σε όλους τους κοινωνικούς χώρους και κοινωνικές τάξεις και κατηγορίες, μολονότι όχι πάντοτε με την ίδια ευχέρεια. Το δεύτερο: η ελληνική παιδεία ήταν ανοιχτή και προοδευτική. Πέρα από τους κανόνες και κανονισμούς που όχι σπάνια ήταν αντιδραστικοί. Πολλά οφείλουμε και για τα δύο αυτά στοιχεία της δημοκρατικής παιδείας στις εκπαιδευτικές δυνάμεις του τόπου μας. Αυτό το ιστορικό χαρακτηριστικό της δημοκρατικής, δημόσιας και ανοιχτής παιδείας κινδυνεύει. Υπερασπιζόμαστε σθεναρά τις διατάξεις του Ελληνικού Συντάγματος. Αυτό είναι το δεύτερο μεγάλο θέμα που οφείλει να ενταχθεί στην πρώτη ατζέντα του εθνικού διαλόγου.

Η ποιοτική αναβάθμιση της παιδείας ανήκει στις μεγάλες προτεραιότητες ενός εθνικού διαλόγου. Πρέπει να αφορά όλες τις βαθμίδες της παιδείας. Να είναι, όλες τους ανταγωνιστικές και συγκρίσιμες με εκείνες των πρωταγωνιστριών ευρωπαϊκών χωρών. Όχι όμως σύμφωνα με εκείνες τις αντιλήψεις που στο τέλος απαιτούν ή καταλήγουν σε γραφειοκρατική διεκπεραίωση των προϋποθέσεων, των όρων και της διαδικασίας πιστοποίησης των

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ – Καρ. Σερβίας 4 – Αθήνα – Τηλ. 210 32.23.070 – Fax 210 32.33.677

E-mail: press@central.tee.gr

εκπαιδευτικών μονάδων. Και οπωσδήποτε δεν μπορούμε να αφήσουμε έξω από τα μεγάλα ζητήματα της παιδείας τον μεγάλο χώρο της ακαδημαϊκής έρευνας. Ο ακαδημαϊκός ερευνητής στη χώρα μας ή είναι αναχωρητής ή κινδυνεύει να καταλήξει υπάλληλος συμφερόντων. Και οπωσδήποτε δεν μπορούμε να συζητάμε για ποιοτική αναβάθμιση της παιδείας χωρίς να καταστρώσουμε και να διαμορφώσουμε ένα συνολικό προγραμματισμό. Που δεν θα περιορίζεται μόνο στον αριθμό εισερχομένων στα ανώτερα και ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Θέλουμε να θίξουμε και το θέμα των επαγγελματικών δικαιωμάτων που απορρέουν από την ολοκλήρωση μιας εκπαιδευτικής φάσης. Όχι βέβαια με την έννοια της επαύξησης επαγγελματικών ευκαιριών υπέρ μιας κατηγορίας συμπολιτών μας και σε βάρος άλλης ή των υπολοίπων. Όλοι έχουν δικαίωμα στην απασχόληση, ταυτόχρονα και υποχρεώσεις. Για όλους πρέπει να οριστούν κανόνες, ρόλοι, ευθύνες. Οι Επιστήμονες για την Ελλάδα είναι μεγάλο κεφάλαιο. Αυτό στηρίζεται κύρια στο επίπεδο γνώσεών τους, το οποίο απαιτεί ένα ελάχιστο θεωρητικό υπόβαθρο και μια ενιαία δομή σπουδών. Αυτό και όχι τα χρόνια σπουδών θέλουμε να διασφαλίσουμε. Αλλά το ελάχιστο εύρος απαιτούμενων σπουδών δεν διασφαλίζεται παρά και με συγκεκριμένο χρόνο σπουδών. Ο κύριος άξονας των επαγγελματικών δικαιωμάτων πρέπει να είναι η διασφάλιση όλων και περισσοτέρων εγγυήσεων κατά την απόλαυση ή χρήση κοινωφελών ή δημοσίων αγαθών. Δεν μπορούμε να κατεδαφίζουμε ιστορικά δικαιωμένους όρους και προϋποθέσεις άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας στο όνομα λογικών που δεν ανταποκρίνονται στο περιεχόμενο της εκπαίδευσης των επαγγελματιών ή στη λογική διασφάλισης φτηνού επιστημονικού δυναμικού. Οι άμεσες ανάγκες της αγοράς δεν μπορούν να προσδιορίζουν βασικές επιλογές του εκπαιδευτικού συστήματος. Είμαστε κατηγορηματικού ότι στρέφονται μεσοπρόθεσμα ενάντια στα συμφέροντα της ίδιας της αγοράς. Μας έρχονται ιδέες ή και δεσμευτικοί κανόνες από το εξωτερικό (όχι μόνο από την Ευρωπαϊκή Ένωση). Που συγκρούονται με αυτά που υποστηρίζουμε. Έχουμε την ικανότητα και την ωριμότητα να αντλήσουμε από αυτές τις ιδέες. Πρέπει όμως να έχουμε και την προβλεπτικότητα και την αντίστοιχη θέληση να συμμετέχουμε ενεργά και πρωταγωνιστικά στη διαμόρφωση αυτών των κανόνων. Κάτι τέτοιο δεν έχει συμβεί μέχρι σήμερα.

Πρέπει να επανέλθω στο θέμα του διαλόγου. Και όχι μόνο σε αναφορά με τα μεγάλα ζητήματα της παιδείας. Το επιστημονικό δυναμικό της χώρας έχει γνήσια δημοκρατική και θεσμικά αναγνωρισμένη εκπροσώπηση. Έχει πρωταγωνιστήσει σε όλους τους κοινωνικούς και πολιτικούς αγώνες. Έχει συμβάλλει αποφασιστικά στην όποια ανάπτυξη της χώρας. Έχει ιδέες. Αρκετές φορές προηγείται σε σύγκριση με άλλες χώρες. Είναι προοδευτικό και καινοτόμο. Αυτό πρέπει επιτέλους να αναγνωρισθεί και στην πράξη από το πολιτικό σύστημα της χώρας. Οφείλουμε όλοι να το εμπιστευτούμε και τώρα που θέτει τα θέματα των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών, των Ευρωπαϊκών Οδηγιών, των επαγγελματικών δικαιωμάτων, της παραβίασης του

Συντάγματος, της Δημόσιας Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, της βαρύτητας όλων των βαθμίδων Εκπαίδευσης».

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ – Καρ. Σερβίας 4 – Αθήνα – Τηλ. 210 32.23.070 – Fax 210 32.33.677

E-mail: press@central.tee.gr